

Datum van
inontvangstneming

:

06/05/2021

Zaak C-187/21

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

25 maart 2021

Verwijzende rechter:

Kúria (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

4 februari 2021

Verzoekende partij:

FAWKES Kft.

Verwerende partij:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (afdeling bezwaren van de nationale belasting- en douanediens van Hongarije)

Beslissing

van de Kúria (hoogste rechterlijke instantie, Hongarije)

als cassatierechter

[OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Dictum

De Kúria (hoogste rechterlijke instantie, Hongarije) [OMISSIS] verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Moet artikel 30, lid 2, onder a) en b), van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek (hierna: „douanewetboek”) aldus worden uitgelegd dat uitsluitend de waarden die zijn opgenomen in de databank voor douaneafhandelingen van de

nationale douaneautoriteit als douanewaarde in aanmerking kunnen en moeten worden genomen?

2. Indien de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord, moet dan bij de vaststelling van de douanewaarde overeenkomstig artikel 30, lid 2, onder a) en b), van het douanewetboek contact worden opgenomen met de douaneautoriteiten van andere lidstaten om de douanewaarde te achterhalen van soortgelijke, in de databanken van die autoriteiten opgenomen goederen, en/of is het noodzakelijk om een EU-brede databank te raadplegen teneinde de daarin opgenomen douanewaarde te kennen?

3. Kan artikel 30, lid 2, onder a) en b), van het douanewetboek aldus worden uitgelegd dat bij de vaststelling van de douanewaarde geen rekening mag worden gehouden met de transactiewaarden van de eigen transacties van degene die goederen inklaart, ook al zijn die noch door de nationale douaneautoriteit, noch door de douaneautoriteiten van andere lidstaten betwist? [**Or. 2**]

4. Moet het in artikel 30, lid 2, onder a) en b), van het douanewetboek gestelde vereiste betreffende hetzelfde of nagenoeg hetzelfde tijdstip aldus worden uitgelegd dat de referentietermijn kan worden beperkt tot een periode van ongeveer 45 dagen vóór en na de inklaring van de goederen?

Motivering

Aangevoerde bepalingen van Unierecht:

Artikel 30 van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek:

„1. Indien de douanewaarde niet met toepassing van artikel 29 kan worden vastgesteld, dient achtereenvolgens te worden nagegaan welke van de punten a), b), c) en d) van lid 2 van toepassing is. De douanewaarde dient in dit geval te worden vastgesteld met toepassing van het eerste punt dat die vaststelling mogelijk maakt, behoudens wanneer op verzoek van de aangever de volgorde van de punten c) en d) dient te worden omgekeerd. Slechts indien de douanewaarde niet met toepassing van een bepaald punt kan worden vastgesteld, mag het onmiddellijk daaropvolgende punt worden toegepast, in de krachtens dit lid vastgestelde volgorde.

2. De met toepassing van dit artikel vastgestelde douanewaarden zijn:

a) de transactiewaarde van identieke goederen die voor uitvoer naar de Gemeenschap zijn verkocht en op hetzelfde of nagenoeg hetzelfde tijdstip zijn uitgevoerd als de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald;

- b) de transactiewaarde van soortgelijke goederen die voor uitvoer naar de Gemeenschap zijn verkocht en op hetzelfde of nagenoeg hetzelfde tijdstip zijn uitgevoerd als de goederen waarvan de waarde dient te worden bepaald;
- c) de waarde die berust op de prijs per eenheid bij verkoop in de Gemeenschap van de ingevoerde goederen of van ingevoerde identieke of soortgelijke goederen in de grootste totale hoeveelheid, aan niet met de verkopers verbonden personen;
- d) de berekende waarde, bestaande uit de som van:
- de kosten of de waarde van de materialen en van de vervaardiging of van andere, bij de voortbrenging van de ingevoerde goederen verrichte handelingen,
 - een bedrag voor winst en bedrijfskosten dat gelijk is aan het bedrag dat gewoonlijk in aanmerking wordt genomen wanneer producenten in het land van uitvoer goederen van dezelfde aard of dezelfde soort als die waarvan de waarde dient te worden bepaald, voor uitvoer naar de Gemeenschap verkopen,
 - de kosten of waarde van de in artikel 32, lid 1, onder e), genoemde elementen.
3. De aanvullende voorwaarden en uitvoeringsbepalingen van lid 2 worden vastgesteld volgens de procedure van het Comité.”

Korte uiteenzetting van de feiten en de motivering van het prejudiciële verzoek

- 1 Naar aanleiding van meerdere verzoeken van verzoekster in 2012 zijn diverse, uit China afkomstige textielproducten in het vrije verkeer gebracht in het douanegebied van de Europese Unie. De douaneautoriteit heeft de overeenkomstig artikel 29 van het douanewetboek aangegeven transactiewaarden naderhand als te laag aangemerkt. Zij stelde dat zij geen identieke goederen kon vinden, geen transactiewaarde van soortgelijke goederen kon vaststellen en dat noch de waarde op basis van de prijs per eenheid noch de berekende waarde beschikbaar was. Aangezien zij geen van de in artikel 30 van het douanewetboek genoemde methoden toepasbaar achtte, heeft zij de douanewaarde vastgesteld op basis van de vrije methode van artikel 31 van dat wetboek. Bij het nemen van haar besluit heeft de douaneautoriteit gebruik gemaakt van gegevens uit de nationale databank binnen een periode van ongeveer 45 dagen. Zij heeft geen rekening gehouden met de niet door de douaneautoriteiten betwiste transactiewaarden die door verzoekster zelf waren gebruikt bij eerdere douaneafhandelingen [**Or. 3**] in Hongarije en in andere lidstaten.
- 2 Verzoekster heeft bij de bestuursrechter beroep ingesteld tegen het besluit van de hogere douaneautoriteit. Zij betoogde dat de douaneautoriteit contact had moeten opnemen met instanties van de Europese Unie die bevoegd zijn op douanegebied – OLAF, TAXUD, EUROSTAT –, en vervolgens overeenkomstig artikel 30,

lid 2, onder a) en b), van het douanewetboek de transactiewaarde van identieke of soortgelijke goederen had moeten toepassen. Hierbij had zij rekening moeten houden met de niet door de nationale of de communautaire douaneautoriteiten betwiste transactiewaarden van de goederen die eerder door verzoekster waren ingeklaard. De voor de vaststelling van de douanewaarde toegepaste termijn had bovendien ruimer moeten zijn dan een periode van ongeveer 45 dagen.

- 3 De rechter in eerste aanleg heeft het beroep van verzoekster verworpen. In de motivering van zijn onherroepelijk vonnis heeft hij vastgesteld dat de verwerende douaneautoriteit niet verplicht is gegevens van EU-instanties op te vragen en dat er niet eens een uniforme EU-brede databank bestaat, zodat verweerster ook geen gegevens (bij deze instanties) kón opvragen. De omstandigheid dat verzoekster in douaneprocedures in andere landen van de Europese Unie niets is verweten, scheidt voor de verwerende partij geen verplichtingen. Verzoekster voert ten onrechte aan dat bij de vaststelling van de douanewaarde van identieke of soortgelijke goederen rekening moest worden gehouden met haar andere transacties. De rechter achtte de raadpleging van de gegevens in de nationale databank over een periode van ongeveer 45 dagen passend.
- 4 Verzoekster heeft bij de Kúria cassatieberoep ingesteld tegen het onherroepelijke vonnis tot verwerping van haar beroep. Zij voert aan dat de douaneautoriteit ingevolge het arrest van het Hof in zaak C-291/15 bij de vaststelling van de douanewaarde overeenkomstig artikel 30 van het douanewetboek, ingeval de transactiewaarde niet is aanvaard, een internationale vergelijking dient te verrichten. Daarbij moeten de databanken van de Europese Unie worden geraadpleegd en moet rekening worden gehouden met de transactiewaarden die bij eerdere inklaringen van verzoekster door de douaneautoriteiten zijn aanvaard. De tijd die nodig is om gegevens met betrekking tot identieke of soortgelijke goederen op te sporen mag niet op ongeveer 45 dagen worden bepaald. Aangezien de Kúria van oordeel is dat de uitkomst van de procedure met betrekking tot de door verzoekster opgeworpen vraagstukken afhangt van de uitlegging van het Unierecht, heeft hij besloten om de procedure te schorsen en de hierboven geformuleerde prejudiciële vragen voor te leggen aan het Hof.
- 5 Bij de formulering van de vragen heeft de Kúria in aanmerking genomen dat artikel 31 van het douanewetboek alleen kan worden toegepast indien niet is voldaan aan de voorwaarden van artikel 30. Verzoekster betwist met haar beroep in wezen dat de verwerende douaneautoriteit al het mogelijke en noodzakelijke heeft gedaan om [waarden als bedoeld in] artikel 30, lid 2, onder a) en b), van het douanewetboek te achterhalen.
- 6 De Kúria is van oordeel dat de nationale douaneautoriteit bij de opsporing van identieke of soortgelijke goederen in de zin van artikel 30, lid 2, onder a) en b), van het douanewetboek niet mag nalaten douaneautoriteiten van andere lidstaten te raadplegen. In haar besluit moet zij vervolgens aangeven waarom zij met die autoriteiten contact heeft opgenomen. Er bestaat geen instantie op lidstaatniveau waarvan de databank krachtens het douanewetboek of verordening (EEG)

nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek [PB 1993, L 253, blz. 1] de voorkeur geniet. Om die reden meent de Kúria dat artikel 30, lid 2, onder a) en b), van het douanewetboek aldus moet worden uitgelegd dat het geoorloofd moet zijn om informatie op te vragen bij de douaneautoriteiten van andere lidstaten.

- 7 Volgens de uitlegging van de Kúria kan de niet-aanvaarding van de bij eerdere inklaringen van een verzoeker toegepaste transactiewaarde erdoor worden gerechtvaardigd dat er in het geval van die verzoeker twijfels zijn gerezen [**Or. 4**] of de transactiewaarde als douanewaarde in de zin van artikel 29 van het douanewetboek kan worden beschouwd. Artikel 30 van het douanewetboek beoogt ervoor te zorgen dat de douanewaarde op een zo objectief mogelijke basis wordt vastgesteld.
- 8 Volgens de Kúria is het, gelet op de in verordening nr. 2454/93 in verband met andere rechtsregelingen gehanteerde termijn van 90 dagen, aanvaardbaar om voor het vereiste betreffende hetzelfde of nagenoeg hetzelfde tijdstip uit te gaan van een periode van ongeveer 45 dagen.
- 9 [OMISSIS] [nationale procesrechtelijke aspecten]

Boedapest, 4 februari 2021

[OMISSIS]

[OMISSIS] [ondertekeningen]